

Mr. Ruud Vos heeft veel (proces)ervaring in koop onroerend goed, huur en vergunningen. Hij is advocaat bij Vos & Vennoten Advocaten in Haarlem en secretaris van de Raad van Toezicht van de Amsterdamse makelaars. Ruud schrijft over de juridische dimensie van alles wat met eigen huis en wonen te maken heeft. Vragen? Mail ruud.vos@vadvocaten.nl

Het pad, de buurt en openbaarheid

Door de lommerrijke buurt liep een pad. Dat ging naar het achtergelegen groen en water. De hele buurt liep over dat pad. Maar de bewoners direct aan het pad waren minder blij. Zij klaagden over hangjongeren, wildplassen, stankoverlast en lawaai. Het pad ging voor een groot deel over hun grond. Zij plaatsten daarop een hek. Toen kon niemand meer over het pad. Dat vonden de andere buurtbewoners niet leuk. Die gingen klagen bij de gemeente. Burgemeester en wethouders pasten bestuursdwang toe. De eigenaren van de grond waarop het hek stond moesten dat weghalen. Zo niet, dan zou de gemeente dat doen op kosten van die eigenaren. De gemeente baseerde zich op artikel 2.10 van de Algemene Plaatselijke Verordening. Daarin staat dat het verboden is van een openbare weg de publieke functie te ontnemen.

Maar was hier wel sprake van een openbare weg? De bewoners direct aan het pad vonden van niet. En dat zij

duis het pad mochten afsluiten. Cruciaal is artikel 4 van de Wegenwet. Dat zegt dat als gedurende 30 jaar een weg voor een ieder toegankelijk is, die weg openbaar wordt. Dat is alleen anders als in die periode van 30 jaar de weg gedurende 1 jaar a) afgesloten is

geweest of b) duidelijk kenbaar was dat de weg niet zomaar mocht worden gebruikt. (Dit is dus de reden dat u soms een bordje met 'verboden toegang' of 'eigen weg' ziet hangen.) Oudere buurtbewoners werden opeens getuige in de rechtszaal. Sommige getuigen verklaarden dat het pad wel eens afgesloten was geweest. Andere verklaarden van niet. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State oordeelde dat de gemeente was geslaagd in het bewijs dat de weg openbaar was. De bewoners aan het pad voerden nog artikel 1 van het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens aan. Daarin staat dat het recht op eigendom moet worden gerespecteerd. Maar de Raad van State wees op het tweede lid van dat artikel. Dat zegt dat de overheid regels mag stellen. En de APV en de Wegenwet zijn zulke regels. Kortom, het hek moest weg. Dit pad en deze buurt bestaan echt, namelijk in de gemeente Renkum in Gelderland. Googelt u op LJN BU 3135.

Goed Wonen